

mark, Sverige og Finland havde undladt at tilslutte sig Schengen.

Jeg synes, det er stærke ord, når ministeren forsøger at sælge Amsterdamtraktaten som et vidnesbyrd om, at EU bevæger sig i en nordisk retning. Når man skræller alle de fine ord af, betyder Amsterdamtraktaten jo, at endnu flere beslutninger skal tages i overstatslig sammenhæng, og at endnu flere ting skal besluttes med flertalsafgørelser. Amsterdamtraktaten flytter endnu mere magt fra Stockholm, Helsinki og København til Bruxelles, og det er der vel ikke noget særlig nordisk ved.

Enhedslisten hilser velkommen, når Nordisk Råd forholder sig til nye emneområder af fælles interesse, og vi føler faktisk også, at vi har vores andel i, at det er lykkedes. Et eksempel, som ministeren nævner, er den sikkerhedspolitiske debat. Et andet er den øgede vægt på miljøområdet, og her skal vi langt videre. Den nye struktur vanskeliggjorde i en periode, at sådanne nye emner kunne komme til kvalificeret debat, men med de undergruppelstrukturer, vi nu er ved at finde frem til, ser det ud til, at vi kan få tingene til at fungere.

Men den vigtigste del af det nordiske samarbejde foregår ikke ved møder og konferencer. Det foregår først og fremmest i de arbejdende nordiske institutioner og i samarbejdet mellem de nordiske folkelige og frivillige organisationer i det daglige arbejde. Nordens Hus er et godt eksempel.

Derfor er Enhedslisten naturligvis også ligesom ministeren bekymret over de fortsatte budgetnedskæringer i Nordisk Råd, og vi er skeptiske over for resultaterne af de omfattende institutionsnedlæggelser. Mener de nordiske regeringer og parlamenter det nordiske samarbejde alvorligt, skal der være penge til aktiviteterne, men pudsigt nok er jeg her en lille smule enig med den konservative ordfører om, at det vigtigste er det folkelige arbejde i institutionerne og i de frivillige organisationer og i forbindelse med nærømråderne. Det er langt vigtigere end store udgifter til væksten i vores egne møder.

Så vi må stoppe for budgetnedskæringerne, og så må vi sikre, at institutionerne fortsat kan udvikle det praktiske nordiske samarbejde på gulvniveau.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, jeg skal jo, som forsamlingen her nok er klar over, meddele, at Dansk Folkeparti for øjeblik-

ket ikke har nogen repræsentant i Nordisk Råd. Det håber vi, at vi får efter næste folketingsvalg, og der skal ikke herske tvivl om, at det er et arbejde, som Dansk Folkeparti vil prioritere højt.

Vi er faktisk tilhængere af et nordisk samarbejde, og det er med stor interesse, vi har læst redegørelsen fra ministeren for nordisk samarbejde.

Dansk Folkeparti mener så til gengæld, at samme minister, som jo er minister for økonomi i Danmark, i stedet for lidt at klandre svenskerens ønske om en nedskæring i budgettet – sådan som jeg opfatter det i redegørelsen – burde rose for, at der trods alt er sket den nedskæring.

Dansk Folkeparti mener også, at redegørelsen nok lidt mere burde omhandle det nordiske samarbejde, som vi selvfølgelig er tilhængere af. Det siger sig selv, at når man er modstander af det meget integrerede samarbejde, som efterhånden foregår på politisk plan i EU, bør man i højere grad koncentrere sig om det nordiske samarbejde. Det synes vi er sundt og naturligt. Men det burde være meget mere koncentreret om det nordiske samarbejde og måske ikke så meget om et nordisk kulturcenter i New York eller forskellige litteraturpriser, som bliver uddelt i Nordisk Råd for nordiske midler. Der ønsker Dansk Folkeparti afgjort at prioritere selve samarbejdet, kendskabet til de forskellige kulturer, traditioner, og hvad der har været meget afgørende i de mange, mange år, vi har haft et samarbejde. Det synes vi ministeren måske burde have koncentreret sig lidt mere om.

Men alt i alt er vi selvfølgelig tilhængere af et tæt nordisk samarbejde.

Søren Hansen (S):

Drømme er gode som udgangspunkt for politisk handling. Uden drømme går det ikke. En af de gode drømme er den nordiske. Det, det så drejer sig om derefter, er at få gjort drømmene, de gode drømme, så virkelige som muligt. Og her kniber det. Det kniber for den nordiske drøm at komme tilstrækkelig langt op på dagsordenen i den daglige politiske trummerum. Der er god grund til både at styrke drømmen, at styrke indsatsen og at styrke placeringen på dagsordenen, for der er brug for en nordisk indsats og en styrket nordisk indsats.

Derfor er det lidt ærgerligt, når den danske kulturminister siger, at vi hænger fast i en nor-